

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

6.nodaļa: Apziņu saplūsme.

232.

Mākonis nav brīnums, netīrība nav varoņdarbs, postīšana nav saprāts, bet gars, kas pamodies, nekavējoties gūst izpratni. Tāpēc Brālība atcēlusi brīnumus. Un zīmes var notikumus tikai pavadīt, kā vairogi. Bet brīnumi kā pārliecināšanas līdzeklis jāatmet, jo brīnumi nekad nav pārliecinājuši. Tur kāds runā par personīgo satiksmi, bet gaiss ir paredzēts visiem, lai gan daudzi negrib saprast tā derīgumu – tieši derīgumu. Jauno tiekšanās uz vecu aizspriedumu kapenēm var kļūt par vēl vienu iekarojumu. Esmu jau teicis jums par saprašanu garā, kad stars vieno Skolotāju ar mācekli, tad galvenā izpratne notiek ar gara noģiedu. Un tad ne raksts, ne arī kāda zīme, bet nesatricināma gara zināšana vada mācekļa rīcību. Šī nesatricināmā zināšana ir visātrākais vads. Proti, nevis prāta slēdzieni, bet gara zināšana. Sūtu jums vienkāršu sasniegumu bultas. Ne visiem pieejama vienkāršākā taka, bet ja varat to ietvert – svētība jums.

233.

Evolūcijas pamatā ir tiekšanās uz īstu kooperāciju. Tumsonība iznīcināma vienīgi ar jaunrades atmodināšanu. Lai arī tās izpausmes veidi būtu pat ērmīgi, - kaut vai visnepiedienīgākās vietās tiktu no skaliņiem veidota saule. Mutuļojošā straume tomēr izlauzīsies cauri matērijas sienām. Jaunie atradumi stimulēs sadarbību.

Biržas spēles vietā lai stājas kooperācijas atbalstīta tiekšanās pēc atradumiem.

234.

Reliģijas attīrīšana paredz jaunu tiešu attieksmi pret garīgo pasauli. Kristus, Buda un Tuvākie palīgi nelietoja maģiskas formulas, bet darbojās un radīja pilnīgā saplūsmē ar garu. Tāpēc jaunajā evolūcijā jāatmet agrākie mākslīgie paņēmieni. Cēlonis un sekas. Jogisma mehānika vairs neatbilst pasaules atjaunošanas vajadzībām. Skolotājs, kas sēd gan kokā un izdala aizliegumus, neatbilst vajadzībai.

No kurienes ņemat spēku un saprašanu? Savienodamies ar Dižo Garu, atzīstot cēloni un dzinumus, radām tūlītējas sekas. Aicinām tos, kas agrāk jau izstaigājuši sevis apzināšanās un atbildības lielo ceļu. Un mūsu aicinājumi tūkstošrocīgi augšupraidīti sasniedz mērķi. Nav vajadzīgi ne pieprasījumi, ne biedi, bet saplūsme vada milzeņus. Vēlot visu labu, pieņemam Lielo Labdara mantojumu. Atstājam garīgo trauku atvērtu labo palīdzības sūtījumu uztveršanai. Un nekas ļauns tam nepieskarsies, jo gribam labu, to, ko gars apstiprinājis. Un saudzīgi aiznesīsim rakstu tīmekļus glabātuvē, jo tuvojamiem Pirmavotiem. Vajag būt gatavam, atteikušamies, atklātam, būt apvaldītam, līksmam, būt gaviļētājam un klusētājam, ziedotājam un devējam un šai dzīvē būt Saules gaismas pamācītam, - tādus Mēs gribam jūs redzēt, tādus arī Sūtām. Tādā veidā jūsu gars ir saņēmis uzdevumu. Ne ar karaļvalsti, vai alķīmijas pagrabiem, ne ar maģijas burvībām, bet no dzīves nākam un iegriezīsimies pie Jums, Vecākie Brāļi un Māsas, lai saņemtu Jūsu uzglabātos, mūsu pildītos šķirstus, jo ieejam Lielā Gara vienkāršajā Svētnīcā. Un atgriezīsimies atpakaļ pie Jums, jo tādus Jūs gribējāt mūs redzēt. Un Jūsu uzlikto nastu aiznesīsim līdz galam, kā Nemirstības Kausu.